

ODDÍLOVÝ

Oddíl
Sv. Jiří
Mnichov

ZPRAVODAJ

23. června 1984

Číslo 5.

Ročník III.

PRO RODIČE! PRO RODIČE! PRO RODIČE! PRO RODIČE!

Poslední schůzku před prázdninami 14.7.1984 pojedeme na celodenní výlet do Ebersbergerforst.

Odjezd je S 4 z Rosenheimerpl. směr Ebersberg v 9,09.

Sejdeme se na nástupišti, nebo v prvním voze. Návrat je v 16,59 na Rosenheimerpl.

Dejte dětem jídlo na celý den a drobné na S-Bahn. V případě velmi nepříznivého počasí zůstáváme celý den v Jugendheim Salesianum.

Srdečně zdraví

P. Kojic

-2-

VÍTE ŽE...

- Superskaut získal odborku plavce.
- Tkanička, Oliver a Smíšek nejlépe ovládají morseovku.
- Smíšek málem zmrznul ve stanu, protože byl červen, tak k tomu nedošlo - tvrdí Světlušky.
- Aleš ulovil Bobříka čestnosti.

VÍTE, ŽE... VÍTE, ŽE... VÍTE, ŽE....

- toto číslo **ODDÍLOVÉHO ZPRAVODAJE** připravili:
Katka, Dana, Iva, Oliver, Artur, Angelika a členové družin
Orlů a Datlů.

DOKÁZALI, ŽE TO U M Í !!!

- poslední schůzku 14.7.84 jdeme na výlet a budou odměny za docházku. Podle kompjutru nevynechali ani jednu schůzku:

chlapci:

Jirka F.
David H.
Superskaut

děvčata:

Helena
Píďa

vynechali jednu schůzku:

Patrik
Aleš
Maik
Milan

Klárka
Zuzka
Monča
Monika
Káťa Š.

Takhle na výlet nepůjdeme.

*jak jsme vyhrály
stanování*

Začalo to vlastně pokladem. Katka a Dana pro nás připravily honbu za pokladem na celé odpoledne. Na cestě za pokladem nám nechávaly různé značky. Nebylo to lehké, protože jsme luštili morseovku a šifry. Také jsme si museli všimnout okolí a podívat se co do lesa nepatří. To vše nám dalo dost práce. Když už jsme mysleli, že máme poklad, našli jsme místo něho provaz. Na provaze byly uzle. To nebyly normální uzle, ale morseovklou napsáno, kde asi poklad bude ukryt. Všechny družiny, které provaz našly, daly se do hledání pokladu. Trvalo nám to dost dlouho než jsme poklad našly. Tkanička, z družiny Datlů, měla to štěstí a za jednou rozbitou salaší poklad našla.

Byly jsme rády, že jsme poklad našly my, družina Datlů. Byly v něm sladkosti, ale hlavní bylo, že jsme jako první mohly jít stanovat.

Honba za pokladem

Iva

URČOVÁNÍ AZIMUTU

Naučit se určovat azimut není lehká věc, ale když si někdo dá pozor, tak se to dá zvládnout. Na začátku jsme se museli nejdříve naučit rozeznat kde je sever, jih, západ a východ. K tomu jsme potřebovali kompas. Ten jsme dali do vodorovné polohy, tak, aby ručička zůstala v klidném stavu, tedy střelka, aby směřovala na sever jedním koncem a druhým na jih. Pak už jenom stačí si zvolit cíl cesty. Na př. kostel, kopec, rybník, anebo jednoduše to, co nás upoutá. Nás upoutala malá kaplička. Stačilo se podívat na kompas jaký úhel svírá kaplička směrem k severu a už jsme měli azimut. Azimut je tedy úhel, který svírá směr k severu se směrem pochodové osy. V našem případě to byla kaplička, kam jsme chtěli jít. Tím se nám ukázalo celé kouzlo určování azimutu a už se nám to nezdálo tak těžké.

Druhý den jsme si to i prakticky vyzkoušeli. Dostali jsme za úkol podle azimutu najít 12. barevných bodů a zapsat jejich barvy a jít od jednoho bodu k druhému. Úkol to nebyl lehký, ale kdo dával pozor byl brzy hotov. Všichni jsme to dotáhli do konce a nikdo se nespletl, ani neztratil, takže úkol byl splněn na výbornou. Dnes umíme určit lehce jakýkoliv azimut a podle něho se i v terénu pohybovat.

Arthur

